

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Iudex.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

De dispensatione eius, quæ est perfectæ lenitatis. vide tit. Irregularitas l l l. in fine.

I V D E X.

- A** SUFFICIIT iudici habere quamdã peritiã scaufarum, vel aliquem assessorem. c. 4. n. 2. Nihil debet agere propter famam, vel iudicium resultans ex reuelatione sigilli confessionis. cap. 8. num. 7.
- B** Peccat iudex coniciens in carcerem aliquem iniustè, & tenetur restituere damnum, cap. 15. num. 13. Et iudex qui per ignorantia iuris, tulit iniquam sententiam, tenetur restituere. ca. 17 n. 16. Idem de iudice non impediente damnum. Non tamen tenetur obflare imminente quolibet periculo mortis, vel vulneris. Neque tenetur cum periculo vitæ, vel statûs seruare vitã, vel statum alterius particularis: bene tamen Reip. c. 17. n. 20.
- C** Peccat mort. iudex accipiens pecuniam, vt benè vel malè iudicet, vel vt omittat iudicare: cum obligatione restituendi principale, damnum, expensas, & interesse, & etiam quod accepit, si pro bene iudicando accepit. c. 25. n. 12. §. 2. 3. c. 17. n. 28. & 33. Item accipiens aliquid notabile pro ferenda sententia iusta, vel iniusta, peccat mortaliter: & tenetur restituere quod accepit pro ferenda
iusta:

iusta: non tamen acceptum pro iniusta, nisi tantummodo damnum illatum. ca. 17. n. 95.

Qui non facit restitui parti damnum, cum possit, tenetur ipse restituere. num. 136. **D**

Peccat mort. qui sciens, vel scire debens, fert iniustam sententiam, vel iustam ferre negligit amore, odio, precibus, vel metu, & tenetur restituere principale, damnum, expensas, & interesse. Et si est iudex Ecclesiasticus, & tulit eam contra conscientiam, manet suspensus, ipso facto. cap. 25. num. 12. §. 2. **E**

Iudex ignorans necessaria ad iudicandū, & non consulens peritos, peccat. Quod si consulat assessorem, & eius consilium lequutus, male iudicat, non peccat: sed sic ipse assessor, cum obligatione restituendi. num. 15. **F**

Peccat, qui inquirit, vel per viam inquisitionis procedit contra aliquem, nulla precedente infamia: nec sufficit scire esse aliqua indicia, imò nec duos vel tres testes, quibus delictum probari possit. Secus quando fit inquisitio generalis ex parte delinquentis, & delicti: secus etiam per viam accusationis. Tunc enim licite potest procedere contra aliquem, nulla precedente infamia. Sufficitque delictum esse notorium, licet delinquens sit occultus, ut de eo possit generaliter inquiri, non tamen nominatim. cap. 18. num. 38.

Peccat iudex interrogans reum de com- **Q**

ff 4 plice

plice occulto n. 39. Nisi in crimine falsa moneta, proditoris, lesæ maiestatis, & in crimine hæresis. Imò & in his & aliis malis, sicut latronum, strygun, maleficorum, & similibus, tenetur ipse reus etiam non interrogatus declarare socios, quos iuste credit esse paratos ad noua committenda, in damnum reipublicæ: & confessarius debet monere illum, vt eos declararet; quod si non fecerit, non est absoluendus. cap. 18. num. 58.

Non peccat iudex interrogando reum iam confessum de sociis generaliter, quando sunt tales, vt de quibusdam possit interrogari, de aliis non, si eius intentio tantum sit interrogare de illis de quibus potest. num. 40. De consortibus verò non debet interrogare, nisi in casibus à iure expressis, & in illis non nominatim, sed generaliter, an sint aliqui. n. 58. 59.

Si aduertit nescire reum quomodo sit respondendum, tenetur eum vel docere, vel cedere ei facultatem consulendi confessarium. num. 58.

I Peccat mort. iudex qui cogit tormētis reos ad reuelandū socios, etiam in casibus in quibus interrogare permittitur, quando nec fama, nec indiciū, nec præsumptio legitima, dicitur eos habere socios. n. 59. Idem de eo qui torquet reum testibus conuictum, vt confiteatur, quò beneficium appellationis amittat.

tar. Nisi cum ita clarè conuictus est, vt in conscientia teneatur confiteri, & iuste præsumat iudex, cum pernegare ob solam malitiam differendi iustitiam. Ibidem.

Item peccat mort. qui compellit carcere L
detentum ad statim iurandum se dicturum
verum in omnibus de quibus interrogatus
fuerit, & interrogat particulariter de omni-
bus & singulis partibus delicti, ob quod
carcere detinetur. num. 41.

Peccat iudicans antequam dubietatem
animi deponat. cap. 23. num. 21. Debétque
credere, vel opinari opinionem à se electam
esse veram. cap. 27. num. 284.

Non potest iudicare secundum scientiam M
priuatam sed tantum secundum publicam.
cap. 25. num. 9.

Peccat mort. petens vel suscipiens munus
quo est indignus, cum verisimili & notabili
damno proximi. Item vsurpans iurisdictionem,
vel iudicans sine sufficienti probatione;
sive quia testes sunt suspecti, sive quia iniuste
torti: vel non videns saltem mediocriter
processum, vel non admittens legitimam
probationem, vel non seruando in reliquis
ordinem iuris. num. 12. 13. Verum est, quod
quamuis reus sit exemptus, aliquando con-
ceditur iurisdicção ordinario. n. 13.

Item differens appellationem, vel eam N

Ff. 5 non

non admittens, quando tenetur, peccat. & qui ut mitem se ostendat, remittit totam poenā, vel partē, non habens ad id facultatē: vel auget ut se ostendat seuerum. nu. 13. 14.

Peccat exequens sententiam Superioris, quam scit esse irritam. Secus de valida quāuis iniusta. hanc enim exequi potest, postquā procurauerit impedire executionem. Item capiens aliquem iniuste, vel omittens sine iusta causa condemnare victum in impensis, peritis à victore, & qui ex odio vel malo sine condemnat reum etiam iuste. num. 15.

O Qui non habet superiorē, potest remittere totam poenam, vel partem, vel mutare. Attamen videns, vel prauiderere debens, ex hoc præberi occasionem delinquendi maxime iniquis iudicibus, homicidis, latronibus & aliis, peccat grauiter remittendo, quamuis pars contraria consentiat. num. 14.

Peccat qui prohibet subditis ne vendant, vel emant, Ecclesiasticis. Aut nō seruans immunitatem Ecclesiæ. c. 25. n. 16. 17. Aut iubēs capi, vel capiens bona Ecclesiastica.

P Peccat itē consentiens suis ministris vitiis dolo vel falsitate. Vel non seruans statuta, quæ iurauit, si licita sunt, & non derogata, saltē per contrariam consuetudinem: & qui damnato ad mortem non concedit locum cōfessionis; nec consuetudo contraria eū excusat.

culat. Peccat similiter non concedens ei locum sacrae communionis, nisi sit alia consuetudo, qualis est in Hispania, qua non est damnanda, quoniam expedit saepe, ne executio sententiae differatur, essetque magna irreuerentia, si reus mortem pateretur eodem die quo communicauit. Sed laudabilior est Urbis Romae consuetudo, quam orbis imitari deberet, qua damnato sententia post mediam noctem denunciatur, ut liceat ei confiteri, & communicare ante quatuor horas quam ducatur ad mortem. n. 23.

Peccat qui litigantibus non concedit aequales aduocatos & procuratores, praesertim miserabilibus, quibus aliquando etiam non petentibus, prouidere debet sine stipendio. num. 24.

Idem de eo qui non uisitat carceres, & qui in suo iudicio admittit excommunicatum in actorem, aduocatum vel testem, contra mandatum Superioris, vel partis requisitionem. Alias tantum peccabit uenialiter, si parti non sequatur damnum notabile. n. 24.

Peccat iudex laicus capiens clericum, qui **R** vi abstulit ab eo processum, & retinens donec restituat, si capit post delictum, & in fragranti, & non remittit ad iudicem Ecclesiasticum intra tempus debitum. cap. 25. nu. 24. Potest tamen audire causas criminales clerici

clerici primæ tonsuræ, additum in Nouo. n. 110. §. 33.

S Peccat fingens aliquid vt eat vel mittat ad accipiendum testimonium fœminæ, & est excommunicatus. num. 25.

Peccat procedens ex officio sine petitione partis, exceptis casibus à iure permissis, qui omnes reducuntur ad vnum, scilicet quando principaliter intenditur impedire mala futura. Ibidem.

Peccat iudex qui absque iusta causa omittit visitare, vel non requirit ad cognoscendum delinquentem. num. 26.

I V D I C I V M.

IV D I C I V M temerarium est, iudicare religiosum toties peccare mort. quoties cōfiteatur. c. 2. num. 10. No. 11.

Peccat mort. qui per indicia leuia, iudicat firmiter de proximo aliquid mali in danum eius notabile: Sicut qui damnat alium peccati mortalis, quem videt cum muliere secretò loquentem, alioquin virum bonæ existimationis, vel comedentem mane, vel sæpe in die ieiunij de præcepto, qui tamen habet causam ad hoc: aut se à familiaritate alterius retrahentem: aut denique alios quos